

Euroopan unionin virallinen lehti

C 22

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

54. vuosikerta

22. tammikuuta 2011

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Neuvosto

2011/C 22/01	Ehdotus neuvoston päätelmiksi Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksesta nro 4/2010: "Onko Leonardo da Vinci -ohjelman liikkuvuustoimet suunniteltu ja hallinnoidaanko niitä siten, että niiden avulla todennäköisesti saadaan vaikuttavia tuloksia?"	1
--------------	---	---

Euroopan komissio

2011/C 22/02	Euron kurssi	3
--------------	--------------------	---

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

2011/C 22/03	Ote Glitnir banki hf:ää koskevasta päätöksestä, joka on tehty luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY nojalla	4
2011/C 22/04	Likvidaatiomenettely – Päätös yhtiön ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA likvidaatiomenettelyn aloittamisesta (Vakuutusyriyten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/17/EY 14 artiklan nojalla julkaistu ilmoitus)	6

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2011/C 22/05	Selvitystilamenettelyt – Päätös selvitystilamenettelyn käynnistämisestä seuraavaa yritystä vastaan (Vapaaehtoinen selvitystila perustuu Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA Universum -vakuutusyhtiön ylimääräisen yhtiökokouksen päätökseen lopettaa yrityksen toiminta) (Vakuutusyritysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/17/EY 14 artiklan nojalla tehty ilmoitus)	7
--------------	--	---

V Ilmoitukset

YHTEISEN KAUPPAPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2011/C 22/06	Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisestä	8
--------------	---	---

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2011/C 22/07	Valtiontuki – Tanska – Valtiontuki C 35/10 (ex N 302/10) – Online-rahapeliä verotus Tanskan rahapelejä koskevassa verolaissa – Kehotus huomautusten esittämiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukaisesti ⁽¹⁾	9
2011/C 22/08	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.6073 – Daimler/Beiqi Foton Motor CO/Beijing Foton Daimler Automotive/JV) – Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	20
2011/C 22/09	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.5950 – Munksjo/Arjowiggins (decor and abrasive businesses)) ⁽¹⁾	21

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

NEUVOSTO

**Ehdotus neuvoston päätelmiksi Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksesta
nro 4/2010:**

**”Onko Leonardo da Vinci -ohjelman liikkuvuustoimet suunniteltu ja hallinnoidaanko niitä siten, että
niiden avulla todennäköisesti saadaan vaikuttavia tuloksia?”**

(2011/C 22/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

OTTAA HUOMIOON neuvoston päätelmät tilintarkastustuomioistuimen laatimien erityiskertomusten tarkastelun parantamisesta vastuuvapauden myöntämisen yhteydessä ⁽¹⁾,

PALAUTTAA MIELIIN, että *Leonardo da Vinci* -ohjelma on elinikäisen oppimisen toimintaohjelman (2007–2013) yksi alaohjelma, jonka koko täytäntöönpanosta ja seurannasta vastaa Euroopan komissio yhteistyössä kansallisten viranomaisten kanssa,

ja TOTEAA, että laajimman osan tuosta alaohjelmasta muodostavat liikkuvuushankkeet,

1. PANEE TYYTYVÄISENÄ MERKILLE tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 4/2010, jossa arvioidaan elinikäisen oppimisen toimintaohjelman puitteissa toteutettavan *Leonardo da Vinci* -ohjelman liikkuvuustointien suunnittelua ja hallinnointia ⁽²⁾,

2. PANEE MERKILLE erityiskertomukseen liitetyt Euroopan komission vastaukset,

3. ANTAA TUNNUSTUKSENSA toimille, joita on jo toteutettu komission lähestymistavan parantamiseksi *Leonardo da Vinci* -ohjelman hallinnoinnissa,

⁽¹⁾ Asiak. 7515/00 FIN 127, 3.4.2000 + COR 1, 12.4.2000.

⁽²⁾ Erityiskertomus nro 4/2010: *Onko Leonardo da Vinci -ohjelman liikkuvuustoimet suunniteltu ja hallinnoidaanko niitä siten, että niiden avulla todennäköisesti saadaan vaikuttavia tuloksia?* (Asiak. 14619/10 FIN 452 EDUC 160 SOC 624, 7.10.2010.)

4. ON TIETOINEN tilintarkastustuomioistuimen kokonaisarviosta, jonka mukaan *Leonardo da Vinci* -ohjelman liikkuvuustoimet on suunniteltu siten ja niitä hallinnoidaan siten, että niiden avulla todella voidaan saavuttaa vaikuttavia tuloksia, vaikka niiden toimivuuden parantamiseksi onkin vielä toteutettava lisätoimia,

5. VAHVISTAA KUITENKIN tilintarkastustuomioistuimen kertomukseen sisältyvät suositukset ja PYYTÄÄ, että KOMISSIO sekä nykyisen että tulevien ohjelmien osalta:

a) parantaa järjestelmää, jonka mukaisesti raportoidaan *Leonardo da Vinci* -ohjelman tuloksista, ja ottaa käyttöön kokonaisvaltaisen järjestelmän, jolla mitataan sen vaikutuksia, minimoimalla kuitenkin sen yhteydessä hallinnollinen kokonaisrasite, erityisesti viimeistelemällä viipymättä asi-aankuuluvat sovellukset ja välineet,

b) antaa kansallisille viranomaisille enemmän laadullista palautetta, jonka tarkoituksena on esittää tiivistetty näkemys kansallisen tason täytäntöönpanosta ja tuoda esiin vahvuuksia ja heikkouksia,

c) parantaa hakemusten arviointimenetelmää esimerkiksi kehittämällä arvioijille tarkoitettua arviointikäsi kirjaa ja arvioimalla hakemusarviointien tarkistusten kustannustehokkuutta osallistujamaihin tekemiensä laatua ja vaikutuksia koskevien seurantakäyntien yhteydessä,

d) parantaa laatua ja vaikutuksia koskevaa seurantajärjestelmäänsä ja sovittaa järjestelmän yhteen toimintaa koskevan vuosiraportoinnin kanssa, jonka hoitavat nykyisin kansalliset toimistot, pyrkien kuitenkin välttämään niiden työtaakan kasvattamista,

- e) yhdenmukaistaa työohjelman ja vuosikertomuksen rakenteen siten, että suunnittelua ja tuloksia voidaan verrata keskenään,
- f) tutkii eri vaihtoehtoja sille, miten voitaisiin varmistaa, että kumppaneiden hakua varten olisi käytössä sellainen käytäjäystävällinen ja tehokas väline, joka olisi suunniteltu helpottamaan ulkomaalaisten osallistujien sijoittumista, sekä
- g) tiedottaa neuvostolle viimeistään kesäkuussa 2012 edistymisestä näiden suositusten täytäntöönpanossa,
6. PYYTÄÄ SEKÄ JÄSENVALTIOITA ETTÄ KOMISSIOTA ottamaan huomioon erityiskertomukseen sisältyvät suositukset laajemmassa yhteydessä valmisteltaessa ja käsiteltäessä koulutusalan seuraavan sukupolven EU-ohjelmia.
-

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

21. tammikuuta 2011

(2011/C 22/02)

1 euro =

Rahayksikkö			Rahayksikkö		
		Kurssi			Kurssi
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,3521	AUD	Australian dollaria	1,3666
JPY	Japanin jeniä	111,87	CAD	Kanadan dollaria	1,3475
DKK	Tanskan kruunua	7,4533	HKD	Hongkongin dollaria	10,5301
GBP	Englannin punttaa	0,84825	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,7844
SEK	Ruotsin kruunua	8,9590	SGD	Singaporin dollaria	1,7363
CHF	Sveitsin frangia	1,3013	KRW	Etelä-Korean wonia	1 515,18
ISK	Islannin kruunua		ZAR	Etelä-Afrikan randia	9,6520
NOK	Norjan kruunua	7,8920	CNY	Kiinan juan renminbiä	8,9013
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK	Kroatian kunaa	7,3945
CZK	Tšekin korunaa	24,285	IDR	Indonesian rupiaa	12 251,25
HUF	Unkarin forinttia	274,24	MYR	Malesian ringgitiä	4,1374
LTL	Liettuan litiä	3,4528	PHP	Filippiinien pesoa	60,127
LVL	Latvian latia	0,7035	RUB	Venäjän ruplaa	40,5013
PLN	Puolan zlotya	3,8748	THB	Thaimaan bahtia	41,506
RON	Romanian leuta	4,2628	BRL	Brasilian realia	2,2605
TRY	Turkin liiraa	2,1309	MXN	Meksikon pesoa	16,3146
			INR	Intian rupiaa	61,6820

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

Ote Glitnir banki hf:ää koskevasta päätöksestä, joka on tehty luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY nojalla

(2011/C 22/03)

Reykjavikin aluetuomioistuin määräsi 22. marraskuuta 2010 Glitnir banki hf:n rekisterinumero 550500-3530, Sóltún 26, Reykjavík, jäljempänä 'pankki', asetettavaksi likvidaatiomenettelyyn lain N:o 161/2002 XII luvun B osassa vahvistettujen yleisten säännösten mukaisesti (vrt. kuitenkin kyseisen lain V siirtymäsäännöksen 3 ja 4 kohta ja saman säännöksen 2 kohdasta johtuvat oikeusvaikutukset, sellaisina kuin ne ovat muutettuina lain N:o 132/2010 2 pykälällä). Islannin finanssivalvontaviranomainen (FME) oli ottanut 8. lokakuuta 2008 osakkaiden yhtiökokouksen valtuudet itselleen ja nimittänyt pankille väliaikaisen hallintoneuvoston (Resolution Committee). Pankille myönnettiin 24. marraskuuta 2008 lain N:o 129/2008 (vrt. lakiin N:o 21/1991) nojalla moratorio aluetuomioistuimen päätöksellä. Tätä moratoriota on sen jälkeen pidennetty kolme kertaa, viimeksi 13. elokuuta 2010 aina 24. marraskuuta 2010 saakka. Tämän jälkeen pidentäminen ei enää ole lainsäädännön perusteella sallittua.

Lailla N:o 44/2009, joka tuli voimaan 22. huhtikuuta 2009, muutetaan rahoitusalan yrityksille myönnettyjen moratorioiden luonnetta ja sisältöä. Lain N:o 44/2009 II siirtymäsäännöksen 2 kohdan (lain N:o 161/2002 V siirtymäsäännöksen) mukaisesti, lain N:o 161/2002 101 pykälän ensimmäisen momentin, 102 pykälän, 103 pykälän ja 103 a pykälän säännöksiä, sellaisina kuin ne ovat muutettuina lain N:o 44/2009 5 pykälällä ja 6–8 pykälällä, sovelletaan moratorioon samalla tavoin kuin jos pankki olisi asetettu likvidaatiomenettelyyn tuomioistuimen päätöksellä päivänä, jona laki tuli voimaan. Lainsäädännön mukaan likvidaatiomenettelyä olisi kuitenkin pidettävä moratoriona niin kauan kuin tämä on sallittu. Laissa N:o 44/2009 säädetään lisäksi, että kun moratorion voimassaolo päättyy, yrityksen olisi automaattisesti ilman erillistä tuomioistuimen päätöstä katsottava olevan yleisten sääntöjen mukaisessa likvidaatiomenettelyssä. Reykjavikin aluetuomioistuin teki päätöksen likvidaatiokomitean nimittämisestä 12. toukokuuta 2009.

Ilmoitus velkojille julkaistiin, ja määräaika saatavia koskevien vaateiden esittämiselle päättyi 26. marraskuuta 2009. Ilmoitus sisälsi kehotuksen esittää vaateet ja siinä pyydettiin kiinnittämään huomiota noudatettaviin määräaikoihin. Esitettyjä vaateita on tarkasteltu kolmessa kokouksessa, ja 14. huhtikuuta 2011 on tarkoitus järjestää yksi lisäkokous. Kyseisessä kokouksessa on tarkoitus saada käsiteltyä loppuun likvidaatiokomitean päätökset, joilla hyväksytään saatavat pankilta.

Laki N:o 132/2010 tuli voimaan 17. marraskuuta 2010, ja sillä muutetaan lakia N:o 161/2002. Uudessa laissa säädetään, että ennen kuin yritykselle myönnetty moratorio päättyy, väliaikainen hallintoneuvosto ja likvidaatiokomitea voivat yhdessä pyytää, että tuomioistuin tekee päätöksen, jonka perusteella yritykseen sovelletaan yleisten säännösten mukaista likvidaatiomenettelyä edellyttäen, että tuomioistuimen arvioinnin mukaan lain 101 pykälän toisen momentin 3 kohdassa esitetyt keskeiset edellytykset täyttyvät. Jos hakemus hyväksytään, toimet, jotka on toteutettu yrityksen moratorion aikana lain N:o 44/2009 voimaantulon jälkeen, pysyvät muuttumattomina.

Väliaikainen hallintoneuvosto ja likvidaatiokomitea hakivat tällaista päätöstä, ja tuomioistuin hyväksyi hakemuksen 22. marraskuuta 2010 lain N:o 132/2010 myötä voimaan tulleen muutoksen nojalla. Tuomioistuin katsoi, että laissa asetut edellytykset likvidaatiomenettelyä koskevan päätöksen tekemiselle täyttyvät.

Pankin varat ovat noin 783 miljardia Islannin kruunua (arvo perustuu tähänhetkisiin perintäarvioihin ja Islannin kruunun kurssiin 30. syyskuuta 2010) ja velat noin 2,838 miljardia Islannin kruunua. Näin ollen tuomioistuin katsoi, että pankki on maksukyvytön eivätkä sen maksuvaikkeudet todennäköisesti ole tilapäisiä (vrt. lain N:o 161/2002 101 pykälän toisen momentin 3 kohta).

Tuomioistuimen päätöksessä vahvistetaan, että edellä mainitun säännöksen mukaan yrityksen velkamoratorion aikana lain N:o 44/2009 voimaantulon jälkeen toteutetut toimenpiteet pysyvät muuttumattomina. Tämä merkitsee esim. sitä, että väliaikaisen hallintoneuvoston ja likvidaatiokomitean nimitys säilyy voimassa ja että samoja periaatteita sovelletaan kaikkiin lain N:o 161/2002 101, 102, 103 ja 103(a) pykälän

mukaisiin toimenpiteisiin (vrt. kyseisen lain V siirtymäsäännöksen 2 pykälä). Tuomioistuimen päätöksessä vahvistetaan myös, että vaateiden etuoikeusjärjestys ja muut oikeusvaikutukset, jotka määräytyvät likvidatiomenettelyä koskevan päätöksen päivämäärän mukaan, määräytyvät lain N:o 44/2009 voimaantulopäivän perusteella, joka on 22. huhtikuuta 2009.

Reykjavikissa 30. marraskuuta 2010.

Glitnir banki hf:n likvidaatiokomitea

Steinunn H. GUÐBJARTSDÓTTIR, korkeimman oikeuden lakimies

Páll EIRÍKSSON, aluetuomioistuimen lakimies

Glitnir banki hf:n väliaikainen hallintoneuvosto

Árni TÓMASSON

Heimir HARALDSSON

Thórdís BJARNADÓTTIR, korkeimman oikeuden lakimies

Likvidaatiomenettely**Päätös yhtiön ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA likvidaatiomenettelyn aloittamisesta**

(Vakuutusyriytysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/17/EY 14 artiklan nojalla julkaistu ilmoitus)

(2011/C 22/04)

Vakuutusyriytys	ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Päätöksen päivämäärä, voimaantulopäivä ja luonne	Talouskehitysministeriön asetus, annettu 6 päivänä joulukuuta 2010 – Toimiluvan peruuttaminen liiketoiminnan kaikilla osa-alueilla ja hallinnollisen likvidaatiomenettelyn aloittaminen asetuksen N:o 209/2005 245 pykälän mukaisesti.
Toimivaltainen viranomainen	Ministero dello Sviluppo Economico Via Molise 2 00187 Roma RM ITALIA
Valvontaviranomainen	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Nimetty selvittäjä	Dott. Angelo Cremonese Viale Nazario Sauro 14 00187 Roma RM ITALIA P. +39 02006317 F. +39 0269901389
Sovellettava laki	Asetuksen N:o 209/2005 245 pykälä

Maaliskuun 29 päivänä 2010 annetulla talouskehitysministeriön asetuksella säädetään 7 päivänä syyskuuta 2005 annetun asetuksen N:o 209/2005 245 pykälän mukaisesti yhtiön ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA, jonka päätoimipaikka sijaitsee Milanossa osoitteessa Viale Nazario Sauro 14, toimiluvan peruuttamisesta liiketoiminnan kaikilla osa-alueilla ja hallinnollisen likvidaatiomenettelyn aloittamisesta.

Selvitystilamenettelyt

Päätös selvitystilamenettelyn käynnistämisestä seuraavaa yritystä vastaan (Vapaaehtoinen selvitystila perustuu Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA Universum -vakuutusyhtiön ylimääräisen yhtiökokouksen päätökseen lopettaa yrityksen toiminta)

(Vakuutusyritysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/17/EY 14 artiklan nojalla tehty ilmoitus)

(2011/C 22/05)

Vakuutusyritys	Universum Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA ul. Słomińskiego 19, lok 515 00-195 Warszawa POLSKA/POLAND
Päätöksen teko- ja voimaantuloajankohta ja laji	1. joulukuuta 2010, Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA Universum -vakuutusyhtiön ylimääräisen yhtiökokouksen 1. joulukuuta 2010 tekemät päätökset 1 ja 2 yhtiön Universum Towarzystwa Ubezpieczeń na Życie SA toiminnan lopettamisesta ja selvitystilamenettelyn aloittamisesta 1. tammikuuta 2011
Toimivaltaiset elimet	Universum Towarzystwa Ubezpieczeń na Życie SA -yhtiön yhtiökokous
Valvontaviranomainen	Finanssivalvontakomissio (Komisja Nadzoru Finansowego) Pl. Powstańców Warszawy 1 00-950 Warszawa POLSKA/POLAND
Selvitysmies	Agnieszka Senkowska ja Izabela Maniak ul. Słomińskiego 19, lok 515 00-195 Warszawa POLSKA/POLAND
Sovellettava lainsäädäntö	Vakuutuslaitosten toiminnasta 22 päivänä toukokuuta 2003 annetun Puolan lain 192 pykälä (Puolan virallinen lehti N:o 11/2010, 66 kohta, sellaisena kuin laki on muutettuna)

V

(Ilmoitukset)

YHTEISEN KAUPPAPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisestä

(2011/C 22/06)

1. Euroopan komissio ilmoittaa polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30. marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽¹⁾ 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että jäljempänä mainittujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolo päättyy jäljempänä olevassa taulukossa ilmoitettuna päivänä, jollei asiassa panna vireille tarkastelua seuraavassa kuvatun menettelyn mukaisesti.

2. Menettely

Unionin tuottajat voivat esittää kirjallisen tarkastelupyynnön. Pyynnössä on oltava riittävät todisteet siitä, että toimenpiteiden voimassaolon päättymisen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen.

Jos komissio päättää tarkastella kyseisiä toimenpiteitä, tuojille, viejille, viejamaan edustajille ja unionin tuottajille annetaan tilaisuus täsmentää tai todistaa vääräksi tarkastelupyynnössä esitettyjä näkökohtia tai esittää niitä koskevia huomautuksia.

3. Määräaika

Edellä esitetyn perusteella unionin tuottajat voivat jättää kirjallisen tarkastelupyynnön Euroopan komissiolle (European Commission, Directorate-General for Trade (Unit H-1), N-105 4/92, B-1049 Brussels) ⁽²⁾ milloin tahansa tämän ilmoituksen julkaisemisen jälkeen mutta kuitenkin viimeistään kolme kuukautta ennen jäljempänä olevassa taulukossa mainittua päivämäärää.

4. Tämä ilmoitus julkaistaan asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tuote	Alkuperä- tai viejämaa(t)	Toimenpiteet	Viite	Voimassaolon päättymispäivä
Tietyt muovisäkit, -kassit ja -pussit	Kiinan kansantasavalta Thaimaa	Polkumyöntitulli	Neuvoston asetus (EY) N:o 1425/2006 (EUVL L 270, 29.9.2006, s. 4)	30.9.2011

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ F. +32 22956505.

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

VALTIONTUKI – TANSKA

Valtiontuki C 35/10 (ex N 302/10)

Online-rahapeliin verotus Tanskan rahapelejä koskevassa verolaissa

Kehotus huomautusten esittämiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2011/C 22/07)

Komissio on ilmoittanut 14. joulukuuta 2010 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Tanskan kuningaskunnalle päätöksestään aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee edellä mainittua toimenpidettä.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa toimenpiteestä, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
Rue Joseph II 70/Jozef II-straat 70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
F. +32 22961242

Huomautukset toimitetaan Tanskan kuningaskunnalle. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luottamuksellista käsittelyä. Tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

1. MENETTELY

Oikeusvarmuuden vuoksi Tanskan viranomaiset ilmoittivat 6. heinäkuuta 2010 SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti rahapeleistä kannettavia veroja koskevasta lainsäädäntöehdotuksesta L 203. Samanaikaisesti komissiolle tehtiin kaksi eri kantelua, joista yhden teki 23. heinäkuuta 2010 Tanskan peliautomaattiyhdistys ja toisen 6. elokuuta 2010 perinteisen kasinon toiminnanharjoittaja Royal Casino.

lialaa oli hallinnut pääasiassa valtion monopoli, ja *Danske Spil A/S* oli ollut ainoa toiminnanharjoittaja. Muut kuin lisenssinomistaja (*Danske Spil A/S*) eivät sikon uhalla saaneet markkinoida tai mainostaa rahapelipalveluja Tanskassa. Tästä kiellosta huolimatta etärahapelejä (online) tarjoavat yritykset pystyivät markkinoimaan palvelujaan Tanskassa ja niiden katsottiin tarjoavan laittomia rahapelipalveluja. Monopolin kiertämisen, verotulojen menetyksen ja laittomaksi katsotun toiminnan valvonnan puutteen vuoksi hallitus ehdotti online-markkinoiden avaamista, sillä se olisi ainoa tapa saada pelaajat ja online-toiminnan harjoittajat valvonnan piiriin.

2. KUVAAUS TOIMENPITEESTÄ, JOTA KOSKEVAN MENETTELYN KOMISSIO ALOITTAI

Tanskan hallitus päätti vuonna 2009 aloittaa rahapelimarkkinoita koskevan lainsäädännön uudistamisen. Sitä ennen rahape-

Uusi laki korvaa nykyisen monopolin säännellyllä, osittain vapautetulla rahapelialalla. Lainsäädäntökokonaisuuteen kuuluvat muun muassa rahapeleistä 1. heinäkuuta 2010 annettu laki N:o 848 ja 25. kesäkuuta 2010 annettu ilmoitettu laki N:o

698, ja sen on määrä tulla voimaan 1. tammikuuta 2011. Koska lainsäädännön voimaantulon edellytyksenä on komission ennakko hyväksyntä, veroministerillä on kuitenkin valtuudet päättää, mistä alkaen mainittuja lakeja sovelletaan.

Online- ja perinteisten rahapelipalvelujen uudessa verojärjestelmässä näitä toimintoja harjoittavia verotetaan eri tavalla. Perinteisten kasinoiden (ruletti, black jack, baccarat, punto banco, pokeri ja kasinoiden peliautomaatit) veroaste on enintään 75 prosenttia pelien bruttotuotosta (panokset vähennettynä voitoilla) ja perinteisten peliautomaattien (ns. palkintoviihde, kuten pelisalien ja ravintoloiden peliautomaatit) veroaste on enintään 71 prosenttia pelien bruttotuotosta, kun taas online-pelien tarjonnan kiinteä veroaste on 20 prosenttia pelien bruttotuotosta.

3. TOIMENPITEEN ARVIOINTI

Tanskan viranomaiset toteavat, että niiden suunnitteleman alan vapauttamismallista ilmoitettiin komissiolle tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 98/34/EY mukaisesti, ja viittaavat siihen, että komissio ilmoitti 19. huhtikuuta 2010 päivätyssä kirjeessään olevansa tyytyväinen suunniteltuun alan vapauttamiseen mainitun viranomaisten ilmoituksen puitteissa.

Tanskan viranomaiset eivät kiistä sitä, etteikö toimenpide täytä valtion varoja koskevaa kriteeriä, tai sitä, että mahdollisen taloudellisen edun saajat ovat SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yrityksiä. Ne katsovat kuitenkin, että toimenpide ei ole tukea, koska se ei ole valikoiva, eikä sen vuoksi anna etua. Ne katsovat myös, että online- ja perinteisten rahapeli erillaisen verokohtelun perusteluna on järjestelmän luonne tai taloudellinen rakenne.

Vaikka Tanskan viranomaiset myöntävät, että online- ja perinteiset vedonlyöntipalvelut kuuluvat samoille markkinoille ja niihin olisi sen vuoksi sovellettava samaa veroastetta (20 prosenttia), ne katsovat, että online- ja perinteiset rahapelit kuuluvat eri markkinoille, jotka eivät ole toisiinsa verrattavia, ja sen vuoksi niihin ei voida soveltaa samaa veroastetta. Koska markkinoiden väitetään olevan erilliset ja erilaiset, online- ja perinteisten rahapeli toisistaan poikkeavaa verokohtelua sovellettaisiin yrityksiin, jotka eivät olisi toisiaan vastaavassa tilanteessa oikeudellisesti tai tosiasiallisesti.

Tanskan viranomaisten mukaan perinteiset ja internetissä tarjottavat rahapelit eivät ole myöskään teknisesti katsottuna samanlaiset. Perinteisissä kasinoissa suurin osa peleistä on täysin manuaalisia, kun taas etärahapelit toteutetaan pelkästään etäalustalle asennettujen tietokoneohjelmien välityksellä. Tanskan viranomaiset väittävät lisäksi, että perinteisiä rahapelejä ja etäpalveluja ei pitäisi katsoa toistensa kilpailijoiksi, vaan pikemminkin

erillisiksi ja jopa toisiaan täydentäviksi toiminnoiksi. Tältä osin ne huomauttavat, että pelaamiseen perinteisissä kasinoissa liittyvä ylimääräistä vaivaa ja ylimääräisiä kustannuksia, jotka liittyvät kuljetukseen, pukeutumismääräysten noudattamiseen, pääsymaksujen maksamiseen tai tupakointikieltoon. Tällaisen ylimääräisen vaivan näkeminen osoittaa, että perinteisissä kasinoissa pelaaminen muodostaa erityisen kokemuksen, jossa sosiaaliset seikat ovat erittäin tärkeitä. Lisäksi tarjotut palvelut poikkeavat toisistaan merkittävästi. Tältä osin Tanskan viranomaiset väittävät, että kuluttajien fyysinen läsnäolo perinteisten rahapeli tapauksessa tuottaa sosiaalisen pelikokemuksen, johon liittyy myös muita palveluja (kuten juomien tai välipalojen ostaminen). Ne väittävät myös, että perinteisten rahapelitoimintojen ja etärahapelitoimintojen kuluttajaprofiilit poikkeavat toisistaan, sukupuolen ja koulutustason suhteen.

Edellä mainitut kaksi kantelijaa kiistävät Tanskan viranomaisten näkemyksen ja esittävät täysin vastakkaisen käsityksen. Ne katsovat, että online- ja perinteiset rahapelit ovat täysin samoja pelejä ja samojen markkinoiden segmenttejä. Näin ollen online-toiminnanharjoittajiin sovellettava alhaisempi veroprosentti syrji selvästi perinteistä rahapelitoimintaa harjoittavia yrityksiä ja olisi vain online-toiminnanharjoittajia suosivaa valtiontukea.

Komissio epäilee tässä vaiheessa sitä, että online-rahapeliyritysten tilanne ja perinteistä rahapelitoimintaa harjoittavien yritysten tilanne eivät vastaisi toisiaan oikeudellisesti tai tosiasiallisesti, kun arvioidaan niiden ilmoitetun toimenpiteen mukaista verotuskohtelua. Tämän perusteella komissio katsoo, että rahapeli verolaki voi olla SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valikoiva toimenpide.

Verotusjärjestelmän perusteleminen järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella Tanskan viranomaiset väittivät, että online-rahapeli verokanta asetettiin paljon alhaisemmaksi (20 prosenttiin), koska toisaalta on otettava huomioon Tanskan rahapelejä koskevan lainsäädännön yleiset tavoitteet ja toisaalta on varmistettava, että alhaisemman veroprosentin johdosta online-toiminnanharjoittajat pyytävät lisensiointia Tanskassa sen sijaan, että ne edelleen tarjoaisivat online-rahapelipalveluja muilta, alhaisemman verotuksen oikeudenkäyttöalueilta. Kantelijat ovat painottaneet muun muassa sitä, että Tanskan rahapeli verotusjärjestelmän luonteen tai logiikan mukaista ei missään tapauksessa voi olla se, että samalla kun online-kasinoille myönnetään rajoittamattomasti lisenssejä ja niiden veroaste asetetaan alhaiseksi, perinteisten kasinoiden lisenssien määrää rajoitetaan tiukasti ja niiden verotus säilyy korkeampana.

Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan muissa jäsenvaltioissa sovellettavaa verolainsäädäntöä ei voida ottaa huomioon verotusjärjestelmän luonteen tai taloudellisen rakenteen perusteluna. Lisäksi oikeuskäytännössä on johdonmukaisesti hylätty mahdollisena perusteluna väite yritysten kilpailukyvyyn parantamisesta.

Tässä vaiheessa komissio epäilee, voidaanko toimenpidettä perustella verotusjärjestelmän logiikalla.

Komissio päättlee tässä vaiheessa, että toimenpiteeseen saattaa liittyä tukea. Lisäksi komissio ei ole varma siitä, soveltuuko toimenpide sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

KIRJEEN TEKSTI

”Kommissionen skal meddele Kongeriget Danmark, at den efter at have undersøgt de danske myndigheders oplysninger om ovennævnte foranstaltning har besluttet at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt »EUF-traktaten«).

1. SAGSFORLØB

- (1) Den 6. juli 2010 anmeldte de danske myndigheder efter EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, lovforslag L 203 om afgifter af spil (»spilleafgiftsloven«⁽¹⁾) af hensyn til den retlige sikkerhed. Ved brev af 11. august og 22. september 2010 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, som de danske myndigheder fremsendte ved brev af 20. oktober 2010.
- (2) Desuden modtog Kommissionen to særskilte klager over spilleafgiftsloven. Den første klage blev indsendt den 23. juli 2010 af Dansk Automat Brancheforening (DAB). Den anden klage blev indsendt den 6. august 2010 af et landbaseret kasino, »Royal Casino«. De to klager blev den 23. september 2010 videregivet til de danske myndigheder, som blev opfordret til at fremsætte bemærkninger dertil. De danske myndigheder fremsatte deres bemærkninger ved ovennævnte brev af 20. oktober 2010.
- (3) Den 10. november 2010 blev der i Bruxelles afholdt et møde med de danske myndigheder med det formål at drøfte anmeldelsen og de to ovennævnte klager. De danske myndigheder fremlagde på mødet et notat med titlen »The dilemma created by the pending State aid case«, hvori de også oplyste, at de ville udsætte den anmeldte lovs ikrafttræden, indtil Kommissionen havde truffet afgørelse i sagen.

2. BAGGRUND

2.1. Det nuværende spillemarked

- (4) Den anmeldte lov er blevet indført som led i liberaliseringen af det danske spillemarked, der hidtil hovedsagelig har været underlagt et statsmonopol. Liberaliseringen skulle efter de oprindelige planer have fundet sted pr. 1. januar 2011.
- (5) I henhold til den gældende lovgivning (baseret på lovbekendtgørelse nr. 273 af 17. april 2008) er skatteministeren bemyndiget til at meddele bevilling til udbud af spil, lotterier og væddemål mod betaling af afgift til staten.
- (6) Hidtil er der ved lov kun meddelt én bevilling, nemlig til det statskontrollerede selskab, »Danske Spil A/S«, hvor

skatteministeriet ejer 80 % af aktierne. De resterende 20 % ejes af Danmarks Idræts-Forbund og Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger. Danske Spil er således for øjeblikket den eneste lovlige udbyder af spil i Danmark bortset fra visse særlige markeder (såsom kasinoer, spillehaller eller duekapflyvninger).

- (7) Efter de gældende regler er det ikke tilladt for andre virksomheder end monopolindehaveren, Danske Spil A/S, at udbyde eller reklamere for spil i Danmark. Overtrædelser straffes med bøde.
- (8) Danske Spil har også monopol på det danske marked for væddemål og udbyder såvel onlinevæddemål som landbaserede væddemål. Den nuværende afgiftssats for væddemål er på 30 %.
- (9) For øjeblikket er det kun Danske Spil, der kan udbyde onlinekasinospil, men selskabet har hidtil valgt ikke at udbyde disse spil online. På trods af dette forbud mod at udbyde onlinespil har spiludbydere, der er etableret i andre lande, i de sidste par år udbudt deres tjenester til den danske offentlighed ved at reklamere gennem såvel danske som udenlandske medier.
- (10) Med hensyn til landbaserede kasinoer er der kun meddelt et begrænset antal bevillinger (ni). Der findes for øjeblikket seks kasinoer i Danmark, som alle er knyttet til hoteller, enten i større byer eller på badesteder. Disse kasinoer drives af private investorer, også fra andre medlemsstater. Generelt må et kasino kun udbyde roulette, baccarat, punto banco og black jack. Justitsministeren kan dog give tilladelse til andre former for spil, såsom poker. Desuden kan der i landbaserede kasinoer opstilles spilleautomater, som kun kan benyttes af gæsterne.
- (11) Spilleautomater kan kun opstilles i restaurationer med alkoholbevilling og i private og offentlige spillehaller. Ved spilleautomater forstås mekaniske eller elektroniske maskiner, der kan anvendes til spil, hvor spilleren mod en økonomisk indsats kan vinde en gevinst bestående af kontanter eller spillemønter. Ifølge lov om spilleautomater må opstilling og drift af spilleautomater kun ske med spillemyndighedens tilladelse. På nuværende tidspunkt er det kun Danske Spil, der har bevilling til at udbyde online-spilleautomater, men som anført ovenfor, har selskabet valgt ikke at gøre det.

2.2. Liberaliseringsprocessen

- (12) Den danske regering har besluttet at gennemføre en reform af den gældende lovgivning om spil og væddemål for at erstatte det eksisterende monopol med et reguleret og delvis liberaliseret system. Liberaliseringen blev bl.a. anset for nødvendig af hensyn til EU-retten — efter at der var blevet indledt en overtrædelsesprocedure og fremsat en begrundet udtalelse den 23. marts 2007⁽²⁾ — og for at imødegå truslen fra ulovlige onlinespil, som udbydes af spiloperatører i andre lande.

⁽¹⁾ Lov nr. 698 om afgifter af spil var allerede blevet vedtaget den 25. juni 2010.

⁽²⁾ Overtrædelsesprocedure nr. 2003/4365, se også IP/07/360.

- (13) Liberaliseringsprocessen blev under folketingsbehandlingen begrundet med henvisning til den seneste teknologiske udvikling, som betyder, at Danmark nu er en del af et globalt kommunikationssamfund, hvor forbrugerne har adgang til en lang række tjenester fra udbydere i forskellige jurisdiktioner. Over de sidste 10 år har spil udviklet sig til et betydeligt salgsprodukt på internettet, især efter indførelsen af onlinepoker. Internettet har givet danskerne mulighed for at sammenligne Danske Spils produkter og produktsortiment med produkter fra udbydere af online-spil i Det Forenede Kongerige, Malta, Gibraltar og andre lande. Et hastigt voksende antal danske spillere er derfor i de senere år begyndt at spille med internationale spiludbydere. De danske myndigheder frygter, at udbuddet af spil vil kunne få negative følger for samfundet i form af kriminalitet og forstyrrelse af den offentlige orden og føre til ludomani hos udsatte personer, hvis ikke det reguleres og kontrolleres intensivt. Samtidig er Danske Spils overskud faldet gradvis. Det er derfor nødvendigt, at de danske myndigheder kan regulere og kontrollere de spil, der udbydes til danskerne, for at kanalisere danskernes spil ind i kontrollerede rammer og forebygge negative sociale følgevirkninger i samfundet.
- (14) Den anmeldte lov indgår i et lovsæt, der blev indført for at liberalisere spillemarkedet ⁽¹⁾. Det overordnede formål med denne nye lovreform inden for spil er at holde forbruget af spil på et moderat niveau, at beskytte unge og andre udsatte personer mod udnyttelse eller mod udvikling af ludomani, at beskytte spillerne ved at sikre, at spil udbydes på en rimelig, ansvarlig og gennemsigtig måde, og at sikre lov og orden og forhindre udvikling af spilrelateret kriminalitet.
- (15) Efter liberaliseringen kan det danske marked for spil generelt beskrives således:
- a) Væddemål: der er planlagt en fuldstændig liberalisering, og der kan meddeles bevilling til såvel online- som landbaserede væddemål i en periode på 5 år. Visse former for væddemål, som f.eks. hestevæddeløb, er dog udelukket.
 - b) Landbaserede kasinoer: der meddeles ingen nye bevillinger, da der ikke er sket nogen væsentlige ændringer i driften af landbaserede kasinoer.
 - c) Onlinekasinoer: der er planlagt en fuldstændig liberalisering, idet der kan meddeles et ubegrænset antal bevillinger til privatpersoner, virksomheder og sammenslutninger, der opfylder de fastsatte betingelser. Onlinekasinoer kan udbyde roulette, baccarat, punto banco, black jack, poker og spil på spilleautomater.
 - d) Spilleautomater: dette marked er forholdsvis liberaliseret, da der kun kan nægtes bevilling, hvis politiet beslutter det af hensyn til den offentlige orden.

⁽¹⁾ Lov om spil (nr. 848 af 1. juli 2010), lov om udlodning af overskud fra lotteri samt heste- og hundevæddemål (nr. 696 af 25. juni 2010) og lov om Danske Spil A/S (nr. 695 af 25. juni 2010).

2.3. Beskrivelse af den anmeldte foranstaltning

De former for spil, som foranstaltningen omfatter

- (16) Det er i § 3 i lov om spil fastsat, at »udbud eller arrangement af spil kræver tilladelse, medmindre andet følger af denne lov eller anden lovgivning«. Desuden fastlægger spilleafgiftsloven det princip, at »udbud eller arrangement af spil er afgiftspligtigt« (§ 1).
- (17) Efter definitionen i § 5 i lov om spil omfatter spil: i) lotteri, ii) kombinationsspil og iii) væddemål.
- (18) Ved kombinationsspil forstås »aktiviteter, hvor en deltager har en chance for at vinde en gevinst, og hvor gevinstchancen beror på en kombination af færdighed og tilfældighed«. Kombinationsspil omfatter således spil, der ofte udbydes af kasinoer, såsom roulette, poker, baccarat, black jack og spil på gevinstgivende spilleautomater.
- (19) I § 5 lov om spil defineres onlinespil som »spil, der indgås mellem en spiller og en spiludbyder ved brug af fjernkommunikation«. I samme bestemmelse defineres landbaserede spil som »spil, der indgås, ved at en spiller og en spiludbyder eller spiludbyderens forhandler mødes fysisk«. Væddemål defineres som »aktiviteter, hvor en deltager har en chance for at vinde en gevinst, og hvor der væddes om resultatet af en fremtidig begivenhed eller indtræffelse af en fremtidig hændelse«.
- (20) Efter spilleafgiftsloven er følgende spil afgiftspligtige: i) lotteri, herunder klasselotteri og almenyttigt lotteri, ii) væddemål, herunder lokale puljevæddemål, iii) landbaserede kasinoer, iv) onlinekasinoer, v) gevinstgivende spilleautomater i spillehaller og restaurationer og vi) spil uden indsats ⁽²⁾.

Afgiftsmæssig behandling af spil

- (21) Den anmeldte foranstaltning omfatter forskellige afgiftssatser for spil, der udbydes i onlinekasinoer, og for spil, der udbydes i landbaserede kasinoer.
- (22) Indehavere af tilladelse til udbud af spil i et onlinekasino skal betale en afgift på 20 % af bruttopilleindtægten (»BSI« — indsatserne minus gevinsterne) ⁽³⁾.
- (23) Indehavere af tilladelse til udbud af spil i landbaserede kasinoer skal dog betale en basisafgift på 45 % af BSI (fratrullet værdien af spillemærkerne i troncen) og en tillægsafgift på 30 % af den del af BSI (fratrullet værdien af spillemærkerne i troncen), der overstiger 4 mio. DKK (beregnet månedligt), jf. § 10 i spilleafgiftsloven ⁽⁴⁾.
- (24) Indehavere af tilladelse til udbud af spil på gevinstgivende spilleautomater i spillehaller og restaurationer skal betale en afgift på 41 % af BSI. Der skal af spilleautomater opstillet i restaurationer og spillehaller betales en tillægsafgift på 30 % af den del af BSI, der overstiger henholdsvis 30 000 DKK og 250 000 DKK ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Se kapitel 2 i spilleafgiftsloven.

⁽³⁾ § 11 i spilleafgiftsloven.

⁽⁴⁾ 1 DKK = 0,13 EUR.

⁽⁵⁾ Beløbet tillægges 3 000 DKK pr. automat for indtil 50 automater og 1 500 DKK pr. automat derudover, jf. § 12 i spilleafgiftsloven.

- (25) Indehavere af tilladelse til udbud af væddemål skal betale en afgift på 20 % af BSI, og det gælder både landbaserede væddemål og onlinevæddemål.

Gebyrer

- (26) Efter den nye lov om spil skal en ansøger ved ansøgning om tilladelse til at udbyde væddemål eller onlinekasino betale et gebyr på 250 000 DKK (350 000 DKK, hvis der ansøges om både væddemål og onlinekasino) og et årligt gebyr på mellem 50 000 DKK og 1 500 000 DKK afhængigt af spillindtægts størrelse.

Ikrafttræden

- (27) Selv om den anmeldte foranstaltning oprindeligt skulle træde i kraft den 1. januar 2011, er det af hensyn til overholdelsen af statsstøttereglerne fastsat i spilleafgiftslovens § 35, stk. 1, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

3. DE DANSKE MYNDIGHEDERS ARGUMENTER

- (28) De danske myndigheder erindrer om, at de, efter at de i en årrække har fastholdt, at deres spilmonopol var lovligt i henhold til EU-traktaten ud fra ufravigelige samfundsmæssige hensyn, endelig i 2009 besluttede at foretage en delvis liberalisering af markedet, som var ved at blive undermineret af truslen om ulovligt onlinespil.
- (29) De understreger, at deres planlagte liberaliseringsmodel blev anmeldt til Kommissionen i overensstemmelse med reglerne i informationsproceduredirektivet⁽¹⁾, og at Kommissionen i sit brev af 19. april 2010 udtrykte tilfredshed med den planlagte liberalisering som omhandlet i denne anmeldelse.
- (30) De danske myndigheder mener derfor, at spilleafgiftsloven er forenelig med udøvelsen af traktatens grundlæggende friheder, og at den ikke indebærer statsstøtte som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.
- (31) De danske myndigheder bestrider ikke, at foranstaltningen opfylder kriterierne for brug af statsmidler, eller at modtagerne af en eventuel finansiel fordel er virksomheder som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1. De mener dog ikke, at foranstaltningen indebærer støtte, da den ikke er selektiv og derfor ikke medfører nogen fordel. Endvidere finder de, at forskellen i afgiftsmæssig behandling mellem onlinespil og landbaserede spil er berettiget som følge af »systemets karakter eller forvaltning«.

Ingen selektivitet

- (32) De danske myndigheder fremfører, at en statsforanstaltning ifølge retspraksis er selektiv, hvis den begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner i forhold til andre virksomheder, som under hensyntagen til det

formål, der forfølges med den pågældende ordning, befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation⁽²⁾.

- (33) Selv om de danske myndigheder erkender, at onlinevæddemål og landbaserede væddemål tilhører samme marked og derfor bør være underlagt samme afgiftsniveau (20 %), mener de, at markederne for onlinekasinoer og landbaserede kasinoer udgør to vidt forskellige markeder, som ikke kan sammenlignes og derfor heller ikke kan være underlagt samme afgiftsniveau.
- (34) De danske myndigheder hævder især, under henvisning til *Adria-Wien Pipeline*-sagen, at en sammenligning af virksomhedernes retlige og faktiske situation indebærer en analyse af de relevante markeder. I denne forbindelse hævder de danske myndigheder på grundlag af sociale og statistiske undersøgelser, at forbrugerne betragter onlinespil og landbaserede spil som to forskellige aktiviteter (undersøgelse foretaget af Socialforskningsinstituttet i 2007 og sammenlignende dataark og diagrammer for onlinemarkeder og landbaserede markeder, udarbejdet af European Gaming and Betting Association — EGBA i januar og marts 2009).
- (35) De fremfører desuden, at forbrugernes profil med hensyn til alder, køn og uddannelsesniveau ikke er den samme for landbaserede spil som for onlinespil (Nomismas rapport fra juni 2007 om markedet for onlinevæddemål i Italien).
- (36) Ifølge de danske myndigheder er landbaserede spil og internetspil teknisk set heller ikke ens. Mens de fleste spil i landbaserede kasinoer er helt manuelt baseret, udføres onlinespil udelukkende af computersoftware, der er installeret på en onlineplatform. Den type tjenester, der udbydes, varierer også betydeligt. I denne forbindelse fremfører de danske myndigheder, at forbrugernes fysiske tilstedeværelse ved landbaserede spil indebærer en social oplevelse, som også omfatter andre tjenester (som f.eks. køb af drikkevarer eller snacks).
- (37) Desuden hævder de danske myndigheder, at landbaserede spil og onlinespil ikke bør anses for at konkurrere med hinanden, men snarere bør betragtes som særskilte og endog komplementære aktiviteter. I denne forbindelse påpeger de, at spil i landbaserede kasinoer indebærer en ekstra indsats og flere omkostninger i form af tid og penge på transport, overholdelse af påklædningsregler, betaling af entré eller rygeforbud. Disse yderligere forhold skulle vise, at spil i landbaserede kasinoer er en særlig oplevelse, hvor de sociale aspekter spiller en stor rolle.
- (38) De danske myndigheder påpeger også, at kontrollen over forbrugeren ikke er den samme ved onlinespil som ved landbaserede spil. I landbaserede kasinoer, hvor forbrugerne er samlet i de samme lokaler, kan personalet reagere over for spillere, der udviser en problematisk social adfærd (som f.eks. spillere, der snyder, er mentalt ustabile eller påvirket af alkohol). Udbydere af internetspil kan derimod ikke kontrollere spillerens spillemønster, mentale tilstand eller finansielle forhold.

⁽¹⁾ Anmeldelse nr. 2009/372/DK til Kommissionen i henhold til Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 (EFT L 24 af 21.7.1998, s. 37).

⁽²⁾ Sag C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, Sml. 2001 I, s. 8365, præmis 41, og sag C-409/00, *Spanien mod Kommissionen*, Sml. 2003 I, s. 1487, præmis 47.

- (39) De danske myndigheder understreger også, at de landbaserede kasinoers faldende rentabilitet og markedsandel i de senere år ikke skyldes konkurrence fra onlineoperatører, men snarere er en følge af den aktuelle finanskrisen og indførelsen af rygeforbud på offentlige steder.
- (40) De danske myndigheder henviser også til *Ladbroke's*-sagen ⁽¹⁾, hvor Domstolen fastslog, at væddemål om hestevæddeløb i Frankrig og væddemål i Frankrig om hestevæddeløb i Belgien udgjorde to forskellige kategorier, som gjorde en forskel i den afgiftsmæssige behandling berettiget. De danske myndigheder mener derfor, at medlemsstaterne har ret til at foretage en afgiftsmæssig differentiering mellem objektive forskellige situationer.
- (41) De henviser endvidere til *Leo-Libera*-sagen ⁽²⁾, som vedrørte dels spil i spilleautomater, dels væddemål og lotterier. De danske myndigheder fremfører, at Domstolen i denne sag med hensyn til artikel 135, stk. 1, litra i), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006, fastslog, at, principet om afgiftsneutralitet ikke er til hinder for, at en type spil fritages for moms, mens en anden type spil ikke fritages, for så vidt som de to typer spil imidlertid ikke konkurrerer indbyrdes. De danske myndigheder hævder, at *Leo-Libera*-sagen ganske vist vedrørte opkrævning af moms, men at begrebet afgiftsneutralitet svarer til begrebet selektivitet, når der er tale om fiskale statsstøtteforanstaltninger.
- (42) På baggrund af ovenstående konkluderer de danske myndigheder, at landbaserede spil og onlinespil udgør to særskilte markeder, som ikke kan sammenlignes og derfor afgiftsmæssigt set kan behandles forskelligt.
- Undtagelse berettiget som følge af systemets karakter eller forvaltning*
- (43) Ud over at spilleafgiftsloven ikke er selektiv som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, fremfører de danske myndigheder, at den er berettiget som følge af systemets karakter eller forvaltning. De erindrer om, at dette er anerkendt ved retspraksis ⁽³⁾ og i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne ⁽⁴⁾.
- (44) De danske myndigheder understreger, at spilleafgiftsloven har fire forskellige formål: nemlig at holde forbruget af spil på et moderat niveau, at beskytte unge eller udsatte personer mod at udvikle ludomani eller mod at blive udnyttet, at beskytte spillerne ved at sikre, at spillene udbydes på en rimelig, ansvarlig og gennemsigtig måde, og at sikre den offentlige orden og forhindre, at spil tjener som støtte til kriminalitet.
- (45) For at opfylde disse formål bør afgiftsniveauet ikke overstige det, som et marked kan bære. Ifølge de danske

myndigheder vil et afgiftsniveau, der er alt for højt, underminere et dansk spillemarked med et alsidigt og attraktivt udbud af spil og desuden forhindre nye onlineoperatører i at komme ind på det danske spillemarked.

- (46) Ved fastsættelsen af afgifterne for udbud af onlinespil måtte de danske myndigheder derfor tage hensyn til de udenlandske afgifter på internetspil. For de danske myndigheder er den største risiko, at danske kunder benytter spil, som udbydes af operatører i udenlandske jurisdiktioner og jurisdiktioner med lave afgifter, som også kan være ulovlige.
- (47) Liberalisering af onlinespillemarkedet uden at tage hensyn til de betingelser, hvorpå udbydere af onlinespil opererer i udlandet, ville føre til en situation, hvor udenlandske spiludbydere ikke ville ansøge om bevilling i Danmark, men blot ville forsætte med at udbyde deres spil fra udlandet uden den danske spilmyndigheds kontrol og uden at opfylde betingelserne i den danske lov om spil.
- (48) De danske myndigheder mener, at den gældende afgiftssats på 20 % på onlinespil — som hævdes at høre til de højeste afgiftssatser på onlinespil i EU — bør anses for at være lav nok til at sikre, at et tilstrækkeligt antal udenlandske spiludbydere vil ansøge om bevilling i stedet for at fortsætte med at udbyde deres spil på det danske marked fra udlandet.
- (49) De konkluderer derfor, at det ville være umuligt at opfylde lovens formål, hvis afgiften på onlinespil var højere, fordi det i så fald ikke ville være økonomisk tiltrækkende for udenlandske spiloperatører at søge ind på det danske onlinemarked.
- (50) De danske myndigheder tilføjer, at det er nødvendigt at opkræve en lav afgift på onlinespil og landbaserede væddemål for at sikre et attraktivt lovligt spillemarked, men at det ikke er berettiget at sænke den gældende afgift på landbaserede kasinoer og spillehaller eller restaurationer, hvor der er opstillet spilleautomater. En sådan sænkning af afgiftsniveauet ville — ud over de skadelige finansielle virkninger i form af lavere afgiftsprovenu for staten — også skabe et stærkt incitament til at øge spil i landbaserede kasinoer og spillehaller i strid med den lovgivende myndigheds mål.

4. KLAGERNES ARGUMENTER

- (51) Klagerne mener, at den betydeligt lavere afgift på onlinespil i forhold til afgiften på landbaserede spil udgør statsstøtte til onlinesektoren.
- (52) De fremfører, at de samlede afgifter ville andrage 403 mio. DKK, hvis afgiften på onlinespil var den samme som på landbaserede spiloperatører ⁽⁵⁾. Da den samlede afgift på onlinespil på grundlag af en afgift på 20 % vil være på 140 mio. DKK i 2011, fremfører klagerne, at støtten

⁽¹⁾ Sag C-353/95 P, *Ladbroke's mod Kommissionen*, Sml. 1997 I, s. 7007, præmis 33 ff.

⁽²⁾ Sag C-58/09, *Leo-Libera GmbH*, Sml. 2010, præmis 34 ff.

⁽³⁾ Sag 173/73, *Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1974, s. 709.

⁽⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, punkt 23.

⁽⁵⁾ Klagerne mener, at et forsigtigt skøn over værdien af onlinespil i Danmark for 2011 vil være 700 mio. DKK. På grundlag af den gennemsnitlige afgift på landbaserede kasinoer på 57,66 % vil statskassen få et afgiftsprodukt på i alt 430 mio. DKK.

til onlinesektoren vil andrage ca. 200 mio. DKK om året. Afgiftsfordelene vil sætte onlineoperatørerne i stand til at udbetale en større andel til spillerne og at føre mere omfattende og mere effektive markedsføringskampagner, som landbaserede spiloperatører, der betaler langt højere afgifter (op til 70 %), ikke kan hamle op med.

- (53) Klagerne bygger deres argumenter på, at der findes et indre marked, som omfatter både onlinespil og landbaserede spil, og at den lavere afgift på onlinespil ikke er berettiget som følge af det danske afgiftssystems karakter eller forvaltning.

Landbaserede spil og onlinespil tilhører samme marked

- (54) Klagerne, der repræsenterer to segmenter af det samlede spillemarked (spilleautomater og landbaserede kasinoer), mener, at onlinespil og landbaserede spil udgør ét spillemarked. De understreger, at disse operatører skal betale forskellige afgifter, selv om de befinder sig i en tilsvarende retlig og faktisk situation og udbyder de samme produkter på det samme marked. De erindrer i denne forbindelse om, at onlinespil i lov om spil defineres som spil, der indgås mellem en spiller og en spiludbyder ved brug af fjernkommunikation. Onlinekasinoer kan derfor udbyde kasinospil, som pr. definition er lotterier og kombinationsspil, og som også udbydes af landbaserede kasinoer, f.eks. roulette, baccarat, punto banco, black jack, poker og spil på gevinstgivende spilleautomater. De hævder derfor, at de spil, der udbydes af onlinekasinoer, er de samme, som de spil, der udbydes i landbaserede kasinoer.
- (55) Klagerne fremfører endvidere, at de to former for spil (online, landbaseret) set fra udbudssiden udbyder spillene til brugeren på samme måde (identiske formater). Især udbydes identiske kasinospil til spillerne på en skærm, uanset om spillene spilles i det konventionelle kasino, i private hjem via pc'er eller i spilleautomater, der drives ved møntindkast, og som er opstillet i spillehaller. Den eneste forskel, i hvert fald når det drejer sig om udbud af onlinekasinospil, er internetforbindelsen. Hvad spilleautomater angår, påpeger klagerne, at de i lighed med onlinespil er forbundet med internettet (ikke mellem spiller og spiludbyder, men mellem udbyder og den nationale spillemyndighed med henblik på afgiftsregistrering).
- (56) Klagerne henviser også til skatteministerens udtalelse om, at spil, der udbydes i spilleautomater og online, er identiske.
- (57) For klagerne er den eneste faktiske forskel mellem onlinekasinospil og spil i landbaserede kasinoer, at udbyderen i det landbaserede kasino møder spilleren fysisk, mens kontakten mellem spilleren og onlineudbyderen finder sted i cyberspace. Desuden er klagerne af den opfattelse, at der ved anvendelse af møntautomater og andre spilleautomater er tale om samme forbrugerprofil. Under henvisning til Socialforskningsinstituttets ovennævnte undersøgelse (se punkt (34)) påpeger de, at spillere, der benytter spilleautomater og onlinespil, typisk er unge mænd. Ud fra et økonomisk og uddannelsesmæssigt synspunkt udgør forbrugere, der tiltrækkes af såvel onlinespil som landbaserede spil, en og samme spillergruppe.

- (58) I denne forbindelse fremfører klagerne, at onlinespil blandt spillere i Danmark er vokset kraftigt i de senere år til trods for, at disse aktiviteter er forbudt ved lov. Dette har ført til en tilsvarende nedgang i deres fortjeneste og viser derfor med al tydelighed, at spillere, der benytter online og landbaserede faciliteter, tilhører samme gruppe.

Ingen undtagelse berettiget som følge af systemets karakter eller forvaltning

- (59) Klagerne mener ikke, at den danske regerings argumentation er holdbar, når den hævder, at den lavere afgift på onlinespil har til formål at reducere og kontrollere overdreven spillelidenskab og ludomani i overensstemmelse med den danske lov om spil. Den egentlige årsag til et så lavt afgiftsniveau for onlinespil er ifølge klagerne risikoen for, at de danske myndigheder ikke er i stand til at tiltrække udenlandske spilleoperatører til det danske onlinemarked.
- (60) Hvis det havde været de lovgivende myndigheders hensigt at mindske ludomani, mener klagerne, at afgifterne på onlinespil skulle være så høje som muligt, samtidig med at de tillod en vis spilleaktivitet.
- (61) Klagerne afviser de danske myndigheders påstand om, at en afgift på over 20 % ville afholde spilleoperatører fra at ansøge om en dansk onlinebevilling og dermed ville fremme ulovligt, ukontrollabelt onlinespil. De bemærker i denne forbindelse, at landbaserede spil hidtil, på trods af at de har mistet en betydelig markedsandel til ulovlige onlinespil, har kunnet fungere med et langt højere afgiftsniveau.
- (62) Hvis de danske myndigheder virkelig ønskede at kontrollere og begrænse spil og risikoen for ludomani, ville man have forventet, at den nye lov havde indeholdt bestemmelser om et forholdsvis begrænset antal bevillinger til onlineoperatører, som det er tilfældet i dag med bevillinger til landbaserede spil, og ikke et ubegrænset antal.
- (63) Klagerne understreger, at mens regeringens politik for lave afgifter på onlinespil søger at mindske ukontrolleret, illegalt onlinespil, vil dens politik for fastholdelse af høje afgifter på landbaserede spil og spil i spillehaller blot give spillerne incitament til at gå over til onlinespil, (eller ulovligt spil, hvad enten der er tale om onlinespil eller landbaserede spil). Lige høje afgifter på onlinespil og landbaserede spil på et rimeligt niveau kan mindske incitamentet til ulovligt spil og samtidig bringe praktisk talt al vigtig spilleaktivitet ind under statens kontrol og tilsyn og dermed begrænse kriminel virksomhed og misbrug. Klagerne tilføjer i denne forbindelse, at den danske regering under alle omstændigheder agter at bekæmpe ulovligt onlinespil ved at spærre internetadgangen og elektroniske pengeoverførsler til ulovlige onlinespiloperatører.
- (64) Af alle ovennævnte årsager mener klagerne ikke, at et system med forskellige afgiftssatser på spil, der konkurrerer om de samme spillere ved udbud af identiske produkter, kan være berettiget som følge af det pågældende afgiftssystems karakter og forvaltning.

5. VURDERING AF FORANSTALTNINGEN

5.1. Indledende bemærkninger: procedures omfang

- (65) De danske myndigheder omtalte i deres skriftlige henvendelser, at deres planer om at liberalisere spillemarkedet oprindeligt blev anmeldt til Kommissionen i 2009 i henhold til direktiv 98/34/EF »om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester«, og påpegede, at Kommissionen i sit brev af 5. oktober 2009 ikke gav udtryk for forbehold eller indvendinger med hensyn til denne anmeldelse.
- (66) Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det i direktiv 98/34/EF er fastsat, at medlemsstaterne skal anmelde alle deres planer vedrørende tekniske forskrifter og/eller nationale tekniske forskrifter til Kommissionen, for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende. En anmeldelse efter direktiv 98/34/EF kan ikke erstatte medlemsstaternes pligt i henhold til EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, til at anmelde enhver planlagt statsstøtteforanstaltning.
- (67) Som de danske myndigheder erkendte på mødet den 12. november 2010, indeholdt ovennævnte »tekniske« anmeldelse til Kommissionen i henhold til direktiv 98/34/EF ingen henvisning til den danske regerings afgiftsmæssige planer i forbindelse med den planlagte liberalisering af onlinespillemarkedet. I virkeligheden blev beslutningen om at indføre forskellige afgifter på onlinespil truffet den 25. juni 2010, da spilleafgiftsloven blev vedtaget, og blev først anmeldt til Kommissionen den 6. juli 2010 i henhold til EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, dvs. næsten et år efter, at Kommissionen havde sendt sine bemærkninger til den danske regerings anmeldelse i henhold til direktiv 98/34/EF.
- (68) Denne procedure i henhold til EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, vedrører derfor ikke den planlagte liberalisering af spillemarkedet i Danmark og dens forenelighed med traktatens regler om det indre marked. Den vedrører kun spørgsmålet om, hvorvidt den uens og mere favorable afgiftsmæssige behandling af onlineoperatører i forhold til landbaserede spiloperatører er forenelig med statsstøtte-reglerne.

5.2. Statsstøtte

- (69) Efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

5.2.1. Statsmidler

- (70) Efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, skal der være tale om statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler. Et tab af afgiftsprovenu svarer til et forbrug af statsmidler i form af skatteudgifter. Ved at lade

onlinespiloperatører betale afgifter efter en lav sats på 20 % giver de danske myndigheder afkald på indtægter, hvilket skal betragtes som brug af statsmidler. Den pågældende foranstaltning indebærer således tab af statsmidler og gennemføres derfor ved hjælp af statsmidler.

5.2.2. Fordel

- (71) Foranstaltningen skal give modtageren/modtagerne en fordel. Ifølge fast retspraksis omfatter støttebegrebet ikke blot positive ydelser, men også de indgreb, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget ⁽¹⁾.
- (72) I henhold til spilleafgiftsloven skal onlinespiloperatører betale en »afgift« på 20 %. Denne sats er betydeligt lavere end den afgiftssats, som landbaserede spiloperatører, herunder kasinoer, skal betale. I denne forbindelse opnår onlineoperatører en fordel i form af en lettelse af deres afgiftsbyrde. Den pågældende foranstaltning indebærer derfor en fordel for onlineoperatører.

5.2.3. Selektivitet

- (73) En foranstaltning betragtes som selektiv, hvis den begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.
- (74) Med hensyn til fortolkningen af selektivitetskriteriet erindrer Kommissionen om, at en foranstaltning ifølge retspraksis kan betragtes som selektiv, hvis den »delvist skal fritage virksomhederne fra de pekuniære byrder, der følger af en normal anvendelse af det almindelige system med obligatoriske bidrag, som er pålagt ved lov« ⁽²⁾. En foranstaltning betragtes derfor som selektiv, hvis den afviger fra det afgiftssystem, der anvendes generelt. Domstolen har i denne forbindelse fastslået, at det bør undersøges, om en given foranstaltning begunstiger visse virksomheder i forhold til andre virksomheder, som under hensyntagen til det formål, der forfølges med den pågældende ordning, befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation ⁽³⁾.
- (75) Det følger heraf, at en foranstaltnings selektivitet bør vurderes således: For det første bør det undersøges, om foranstaltningen afviger fra det afgiftssystem, der anvendes generelt. Dette kan vurderes på grundlag af, om foranstaltningen skelner mellem økonomiske aktører, som under hensyntagen til det formål, der forfølges med det pågældende system, befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation.

⁽¹⁾ Sag 30/59, *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg mod Den Høje Myndighed for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab*, Sml. 1954-1964, s. 211.

⁽²⁾ Sag 173/73, *Den Italienske Regering mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1974, s. 709, præmis 33.

⁽³⁾ Sag C-88/03, *Den Portugisiske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 2006 I, s. 7115, præmis 54, sag C-172/03, *Wolfgang Heiser mod Finanzamt Innsbruck*, Sml. 2005 I, s. 1627, præmis 40 og sag C-169/08, *Presidente del Consiglio dei Ministri mod Regione Sardegna*, Sml. 2009 I, s. 10821, præmis 61.

- (76) Hvis den pågældende foranstaltning umiddelbart ser ud til at være selektiv, skal det derefter undersøges, om en sådan differentiering følger af det afgiftssystems karakter eller forvaltning, som den indgår i, og derfor kan være berettiget. I henhold til den relevante retspraksis ⁽¹⁾ og Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne ⁽²⁾, skal en medlemsstat fastslå, om den pågældende foranstaltning følger af systemets grundprincipper.

Referencesystem

- (77) I den foreliggende sag bør referencesystemet defineres som afgiftssystemet for danske spil. Spilleafgiftsloven har til formål at regulere betalingen af afgifter på spil, der udbydes eller arrangeres i Danmark. Det er derfor på grundlag af dette referenceafgiftssystem, at den pågældende foranstaltning (dvs. den afgiftsmæssige fortrinsbehandling af onlinespil) skal vurderes.
- (78) I denne forbindelse opstår så spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende foranstaltning udgør en undtagelse fra det generelle afgiftssystem, for så vidt som den differentierer mellem onlinespiludbydere og landbaserede spiludbydere, som kan befinde sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation.

Tilsvarende faktisk og retlig situation

- (79) De danske myndigheder har fremført, at spilleafgiftsloven gælder for forskellige produktmarkeder, nemlig dels onlinespillemarkedet, dels det landbaserede kasinomarked. Da disse markeder angiveligt er separate og særskilte, gælder den differentierede afgiftsmæssige behandling af landbaserede spil og onlinespil for virksomheder, som hverken retligt eller faktisk befinder sig i en tilsvarende situation.
- (80) Det skal i denne forbindelse bemærkes, at spilleafgiftsloven har til formål at regulere betalingen af afgifter på spil, der udbydes eller arrangeres i Danmark. Det er derfor på grundlag af dette generelle formål, at det skal vurderes, om virksomhederne befinder sig i en tilsvarende retlig og faktisk situation.
- (81) På nuværende tidspunkt finder Kommissionen ikke de danske myndigheders argumenter tilstrækkeligt overbevisende og mener ikke, at de danske myndigheder har godtgjort, at onlinespil retligt og faktisk ikke svarer til landbaserede spil, når det gælder den afgiftsmæssige behandling efter spilleafgiftsloven.
- (82) For det første skal det bemærkes, at der i henhold til dansk lov meddeles bevillinger til landbaserede kasinoer og onlinespil til udbud af nøjagtigt de samme spil (dvs. roulette, baccarat, punto banco, black jack, poker og spil på spilleautomater). De danske myndigheder har ikke påvist, i hvilken udstrækning spil, der udbydes online, og

spil, der udbydes i landbaserede lokaler, kan være forskellige. Som understreget af klagerne udbyder landbaserede kasinoer også automatiserede spil, hvor spillernes indsats foretages via skærme, der fungerer med samme software, som anvendes ved onlinespil.

- (83) Med hensyn til forbrugernes socioøkonomiske profil, henviser både de danske myndigheder og klagerne til bl.a. nøjagtigt samme undersøgelse, som er foretaget af Socialforskningsinstituttet ⁽³⁾, men de drager forskellige konklusioner af den. Mens de danske myndigheder hævder, at spillerne i landbaserede kasinoer og onlinekasinoner har forskellig alder, køn og uddannelsesniveau, kommer klagerne til den modsatte konklusion.
- (84) Det argument, at landbaserede spil og onlinespil bør betragtes som særskilte og endog komplementære aktiviteter, idet spil i landbaserede kasinoer omfatter mere end onlinespil og udgør en særlig oplevelse, hvor de sociale aspekter spiller en stor rolle, støttes ikke af afgørende beviser. I denne forbindelse har klagerne tværtimod fremført, at de landbaserede kasinoers sociale aspekter ikke forhindrer kasinospillere i at spille på både onlineplatformen og den landbaserede platform.
- (85) På nuværende tidspunkt tvivler Kommissionen derfor på, at onlinespiloperatører og landbaserede spiloperatører ikke skulle befinde sig i en tilsvarende retlig og faktisk situation, når det gælder vurderingen af deres afgiftsmæssige behandling efter den anmeldte foranstaltning. Kommissionen finder derfor, at spilleafgiftsloven kan være en selektiv foranstaltning som omhandlet i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.
- (86) Ovennævnte konklusion ændres ikke af de danske myndigheders henvisning til *Ladbroke's*- og *Leo-Libera*-sagen.
- (87) Hvad især angår *Ladbroke's*-sagen ⁽⁴⁾, hvor en fransk lov behandlede to forskellige kategorier af væddemål forskelligt, er det tilstrækkeligt at bemærke, at forholdene i den foreliggende sag adskiller sig væsentligt fra forholdene i *Ladbroke's*-sagen. I sidstnævnte sag afviste Domstolen *Ladbroke's* argumentation for, at en afgift på væddemål i Frankrig om belgiske hestevæddeløb skulle behandles på samme måde som den afgift, der påhviler indsatsen i væddemål vedrørende franske løb, og som tilfalder PMU. Domstolen begrundede det med, at denne argumentation ikke tog hensyn til de særlige træk, som væddemålene på de belgiske væddeløb udviste, og hvorved de adskilte sig fra væddemålene på de franske væddeløb. Ifølge Domstolen er det karakteristiske ved totalisatorspil, at indsatserne indgår i en fælles pulje, som efter diverse fradrag fordeles ligeligt mellem vinderne, uanset hvor væddemålene er indgået, og den andel af indsatserne, som tilfalder vinderne, kan følgelig ikke variere under hensyn til, hvilken stat væddemålene er indgået i. Det kan kun sikres, at et sådant system fungerer rigtigt, såfremt de afgifter, der skal betales af det beløb, der er placeret i væddemål på et givet hestevæddeløb, opkræves efter satsen i den stat, hvor væddeløbet finder sted.

⁽¹⁾ Sag 173/73, *Den Italienske Regering mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1974, s. 709, præmis 33.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, punkt 23.

⁽³⁾ Undersøgelse foretaget af Socialforskningsinstituttet i 2007.

⁽⁴⁾ Sag C-353/95 P *Ladbroke's mod Kommissionen*, Sml. 1997 I, s. 7007.

Som Domstolen fastslog, var ordningen vedrørende skatter og afgifter på væddemål i franske væddeløb indført med henblik på den lovgivning og de økonomiske vilkår, som er specifikke for hestevæddeløb og totalisatorspil i Frankrig. Det kunne ikke kræves, at dette system blev overført på totalisatorspil vedrørende belgiske løb, som afholdes efter en anden lovgivning og på andre økonomiske vilkår. I den foreliggende sag vedrører den pågældende foranstaltning ikke væddemål, der arrangeres som totalisatorspil på hestevæddeløb i forskellige medlemsstater, men kasinospil, der arrangeres i samme land, nemlig Danmark, og argumentationen i *Ladbrokes*-sagen kan derfor ikke anvendes.

- (88) Som nævnt ovenfor har de danske myndigheder heller ikke på nuværende tidspunkt påvist, at udbydere af onlinespil og landbaserede spil befinder sig i forskellige situationer.
- (89) Med hensyn til de danske myndigheders henvisning til *Leo Libera*-sagen bemærker Kommissionen, at princippet om afgiftsneutralitet og selektivitetsbegrebet efter statsstøttereglerne er to forskellige begreber, idet førstnævnte anvendes i forbindelse med artikel 135 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006, og sidstnævnte anvendes som led i statsstøttebegrebet i artikel 107, stk. 1 (¹). Under alle omstændigheder fastslog Domstolen i *Leo Libera*-sagen, at princippet om afgiftsneutralitet ikke uden at fratage artikel 135, stk. 1, litra i), i direktiv 2006/112/EF enhver effektiv virkning kan fortolkes således, at det er til hinder for, at en type hasardspil eller spil om penge fritages for moms, mens en anden type spil ikke fritages, for så vidt som de to typer spil imidlertid ikke konkurrerer indbyrdes.

Undtagelse berettiget som følge af systemets karakter og forvaltning

- (90) Ifølge gældende retspraksis (²) kan en foranstaltning, som umiddelbart forekommer selektiv, dog være berettiget som følge af afgiftssystemets karakter og forvaltning, hvis den følger direkte af det pågældende afgiftssystems grundprincipper. Det påhviler dog medlemsstaten at give en sådan begrundelse.
- (91) De danske myndigheder har i denne forbindelse fremført, at fastsættelsen af afgiftssatsen for onlinespil på et langt lavere niveau (20 %) er resultatet af en vanskelig balancegang mellem på den ene side behovet for at opfylde den danske spillelovgivnings generelle formål (at holde forbruget af spil på et moderat niveau, at beskytte unge eller andre udsatte personer mod udnyttelse gennem spil eller mod at udvikle ludomani, at beskytte spillerne ved at sikre, at spil udbydes på en rimelig, ansvarlig og gennemsigtig måde, at sikre den offentlige orden og at forhindre, at spil anvendes til kriminelle formål), og på den anden side behovet for at sikre, at en lav afgiftssats vil få onli-

neudbydere til at ansøge om bevilling i Danmark i stedet for at vælge fortsat at udbyde onlinespil fra andre jurisdiktioner med lave afgifter.

- (92) På nuværende tidspunkt tvivler Kommissionen på, at foranstaltningen kan begrundes med nogen af ovennævnte argumenter. Kommissionen erindrer om, at det er fast retspraksis, at afgiftsreglerne i andre medlemsstater ikke kan tages i betragtning ved vurderingen af foranstaltningen. Ved begrundelsen for en foranstaltning kan der derfor kun tages hensyn til principperne i det indenlandske afgiftssystem (³). Det følger heraf, at der i den foreliggende sag ikke kan tages hensyn til de eventuelle lavere afgifter, der måtte være fastsat i andre lande for onlinespil, og som kan være mere konkurrencedygtige end de afgifter, der anvendes i Danmark.
- (93) Desuden er det fast retspraksis, at der ikke kan ydes støtte med den begrundelse, at støtten vil forbedre virksomhedernes konkurrenceevne (⁴). Kommissionen kan derfor ikke på nuværende tidspunkt på grundlag af den fremlagte argumentation — nemlig at en lavere afgift vil give danske onlineoperatører mulighed for at imødegå konkurrencen fra onlineoperatører i andre lande med lavere afgifter — anse foranstaltningen for at være berettiget som følge af systemets karakter og forvaltning.
- (94) Ved vurderingen af en afgiftsforanstaltning på grundlag af systemets karakter og forvaltning, må der desuden sondres mellem de målsætninger, som ligger uden for systemet, og de iboende målsætninger i selve afgiftssystemet (⁵). I den foreliggende sag anfører de danske myndigheder de overordnede målsætninger i lov om spil som begrundelse for den differentierede afgiftsmæssige behandling. De danske myndigheder har ikke fremsat tilstrækkeligt overbevisende argumenter for, at de pågældende målsætninger skal anses for at være iboende i afgiftssystemet og ikke for at være generelle og for at ligge uden for systemet.
- (95) På nuværende tidspunkt mener Kommissionen derfor ikke, at de danske myndigheder har godtgjort, at den differentierede afgiftsmæssige behandling af onlineoperatører og landbaserede operatører, som blev indført ved spilleafgiftsloven, er berettiget som følge af systemets karakter og forvaltning. Kommissionen tvivler derfor på, at den pågældende foranstaltning følger direkte af afgiftssystemets grundprincipper, og at den er berettiget.

5.2.4. Påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejning af konkurrencevilkårene

- (96) Efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, skal foranstaltningen påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne

(¹) Sag C-58/09, op. cit. punkt 35.

(²) Sag 173/73 *Den italienske regering mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1974, s. 709, præmis 33; Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, punkt 23.

(³) Sag T-308/00 *Salzgitter mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 2004 II, s. 1933, præmis 81; Beslutning C 2/2009, *MoRaKG, Vilkår for kapitalinvesteringer* (EUT C 60 af 14.3.2009, s. 9), punkt 25.

(⁴) Rapport om anvendelsen af Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, 9.2.2004, punkt 38.

(⁵) Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, EFT C 384 af 10.12.1998, punkt 26.

og fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene. I denne forbindelse har Domstolen konsekvent fastslået, at det forhold, at en foranstaltning styrker en virksomheds position i forhold til andre virksomheder, er tilstrækkeligt, for at dette kriterium er opfyldt ⁽¹⁾. I den foreliggende sag er onlineoperatører i Danmark udsat for konkurrence og omfattet af samhandelen mellem medlemsstaterne. Spilleafgiftsloven, der indebærer en favorabel afgiftsmæssig behandling af danske virksomheder, som udbyder online-spil, påvirker derfor samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen.

5.2.5. Konklusion

- (97) Da ovennævnte betingelser i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, ser ud til at være opfyldt, mener Kommissionen på nuværende tidspunkt, at spilleafgiftsloven kan indebære statsstøtte.

5.3. Forenelighed

- (98) Spilleafgiftsloven ser ikke ud til at falde ind under nogen af undtagelsesbestemmelserne i EUF-traktatens artikel 107, stk. 2 og 3, og på nuværende tidspunkt tvivler Kommissionen derfor på, at foranstaltningen kan betragtes som forenelig med det indre marked.

6. KONKLUSION

- (99) På baggrund af ovenstående har Kommissionen besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter

EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, med hensyn til den pågældende foranstaltning.

AFGØRELSE

På baggrund af ovenstående opfordrer Kommissionen efter proceduren i EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, Kongeriget Danmark til senest en måned efter modtagelsen af dette brev at fremsætte sine bemærkninger og alle oplysninger, der måtte være nyttige for vurderingen af foranstaltningen. Kommissionen opfordrer de danske myndigheder til straks at sende den potentielle støttemodtager en kopi af dette brev.

Kommissionen minder Kongeriget Danmark om, at EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, har opsættende virkning, og henviser til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999, hvor det er fastsat, at ulovligt udbetalt støtte kan kræves tilbagebetalt af støttemodtageren.

Kommissionen advarer Kongeriget Danmark om, at interesserede parter vil blive underrettet ved offentliggørelse af dette brev og et fyldestgørende resumé heraf i *Den Europæiske Unions Tidende*. Kommissionen vil ligeledes underrette interesserede parter i de EFTA-lande, der har undertegnet EØS-aftalen, ved offentliggørelse af en meddelelse i EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*, samt EFTA-Tilsynsmyndigheden ved fremsendelse af en kopi af dette brev. Alle interesserede parter vil blive opfordret til at fremsætte deres bemærkninger senest en måned efter offentliggørelsestidspunktet.”

⁽¹⁾ Sag 730/79, *Philip Morris Holland BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, Sml. 1980, s. 2671, præmis 11.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä**(Asia COMP/M.6073 – Daimler/Beiqi Foton Motor CO/Beijing Foton Daimler Automotive/JV)****Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2011/C 22/08)

1. Komissio vastaanotti 12 päivänä tammikuuta 2011 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla saksalainen yritys Daimler AG (Daimler) ja kiinalainen yritys Beiqi Foton Motor Co. Ltd (Foton) hankkivat sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun yhteisen määräysvallan kiinalaisessa yrityksessä Beijing Foton Daimler Automotive Co. Ltd (BFDA) ostamalla äskettäin perustetun yhteisyrityksen osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

— Daimler: moottoriajoneuvojen (henkilö-, kuorma-, paketti- ja linja-autojen sekä hyötyajoneuvojen) suunnittelu, tuotanto ja jakelu; autoalan rahoituspalvelujen kuten rahoituksen, leasingin, vakuutusten ja kaluston hallintapalvelujen tarjoaminen,

— Foton: hyötyajoneuvojen suunnittelu, tuotanto ja jakelu,

— BFDA: keskiraskaiden ja raskaiden kuorma-autojen suunnittelu, tuotanto ja jakelu Kiinassa.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua EY:n sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin. Asia soveltuu mahdollisesti käsiteltäväksi menettelyssä, joka on esitetty komission tiedonannossa yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston EY:n sulautuma-asetuksen ⁽²⁾ nojalla.

4. Komissio pyytää kolmansia osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301), sähköpostitse osoitteeseen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu tai postitse viitteellä COMP/M.6073 – Daimler/Beiqi Foton Motor CO/Beijing Foton Daimler Automotive/JV seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("EY:n sulautuma-asetus").

⁽²⁾ EUVL C 56, 5.3.2005, s. 32 ("tiedonanto yksinkertaistetusta menettelystä").

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.5950 – Munksjö/Arjowiggins (decor and abrasive businesses))
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(2011/C 22/09)

1. Komissio vastaanotti 17 päivänä tammikuuta 2011 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen sen käsiteltäväksi asetuksen 4 artiklan 5 kohdan nojalla siirretystä ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla ruotsalainen yritys Munksjö AB (Munksjö) hankkii sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräysvallan osaan ranskalaisesta yrityksestä Arjowiggins SAS (Arjowiggins) ostamalla osakkeita.
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:
 - Munksjö: korkean lisäarvon omaavien paperituotteiden valmistus kuudessa tuoteryhmässä: koristepaperi, sellu, kaapeleiden eristyspaperi, Spantex, ohutpaperi ja Inpak (pakkausmateriaalit),
 - Arjowiggins: taidepaperin ja teknisen paperin valmistus. Keskittymän kohteena ovat Arjowigginsin seuraavat liiketoiminnot: koristepaperi, ohutpaperi, taidepaperi ja hiomapaperi.
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua EY:n sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin.
4. Komissio pyytää kolmansiä osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301), sähköpostitse osoitteeseen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu tai postitse viitteellä COMP/M.5950 – Munksjö/Arjowiggins (decor and abrasive businesses) seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("EY:n sulautuma-asetus").

OIKAISUJA

Oikaistaan henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 2 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen rajanylityspaikkojen luettelo – EUVL:ssä C 316, 28.12.2007, s. 1, EUVL:ssä C 134, 31.5.2008, s. 16, EUVL:ssä C 177, 12.7.2008, s. 9, EUVL:ssä C 200, 6.8.2008, s. 10, EUVL:ssä C 331, 31.12.2008, s. 13, EUVL:ssä C 3, 8.1.2009, s. 10, EUVL:ssä C 37, 14.2.2009, s. 10, EUVL:ssä C 64, 19.3.2009, s. 20, EUVL:ssä C 99, 30.4.2009, s. 7, EUVL:ssä C 229, 23.9.2009, s. 28, EUVL:ssä C 263, 5.11.2009, s. 22, EUVL:ssä C 298, 8.12.2009, s. 17, EUVL:ssä C 74, 24.3.2010, s. 13, ja EUVL:ssä C 326, 3.12.2010, s. 17 julkaistun luettelon päivitys

(Euroopan unionin virallinen lehti C 355, 29. joulukuuta 2010)

(2011/C 22/10)

Sivulla 34, kohdassa "LATVIA, Lentoasemat":

korvataan: "Uusi rajanylityspaikka: Takuma lidosta (liikennöinti vain pyynnöstä)"

seuraavasti: "Uusi rajanylityspaikka: Tukuma lidlauks (liikennöinti vain pyynnöstä)".

Oikaisuja

2011/C 22/10

Oikaistaan henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 2 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen rajanylityspaikkojen luettelo – EUVL:ssä C 316, 28.12.2007, s. 1, EUVL:ssä C 134, 31.5.2008, s. 16, EUVL:ssä C 177, 12.7.2008, s. 9, EUVL:ssä C 200, 6.8.2008, s. 10, EUVL:ssä C 331, 31.12.2008, s. 13, EUVL:ssä C 3, 8.1.2009, s. 10, EUVL:ssä C 37, 14.2.2009, s. 10, EUVL:ssä C 64, 19.3.2009, s. 20, EUVL:ssä C 99, 30.4.2009, s. 7, EUVL:ssä C 229, 23.9.2009, s. 28, EUVL:ssä C 263, 5.11.2009, s. 22, EUVL:ssä C 298, 8.12.2009, s. 17, EUVL:ssä C 74, 24.3.2010, s. 13, ja EUVL:ssä C 326, 3.12.2010, s. 17 julkaistun luettelon päivitys (EUVL C 355, 29.12.2010)

22

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI